

pridem inuisus, tanquam^a ducta in matrimonium Vipsania M. Agrip-
pæ filia, quæ quondam Tyberij vxor fuerat, plusquam ciuilia agitaret,
Pollionisque, Afinij patris^b ferociam retineret. Post quæ L. Arruntius
haud multum discrepans à Galli oratione perinde offendit, quan-
quam Tyberio nulla vetus in Arruntium ira;^c sed diuite,^d promptum arti-
bus egregiis, &^e pari fama publicè suspectabat. Quippe Augustus^f su-
premis sermonibus cùm tractaret,^g quinam adipisci principē locum, suf-
fectori abnuerent, aut impares vellet, vel idem possent cuperentque, M.
Lepidum dixerat^h capacem; sed aspernantem, Gallum Afinium auidum
& minorem, L. Arruntium non indignum, & si casus daretur, ausu-
rum. De prioribus consentitur pro Arruntio quidam Cn. Pisonem tra-
didere. omnesque, præter Lepidum, variis móx criminibus,ⁱ struente
Tyberio, circumuenti sunt. Etiam Q. Haterius & Mamercus Scaurus
suspicacem animum perstrinxere. Haterius cùm dixisset,^j quousque

O B S E R V A T I O N E S.

^a Qui principis affinitatem ambit, plus quam ciuilia, hoc est, altiora, quam ciuem facere par est, spectare videtur, cum ea affinitate se quoque ad principum numerum quodammodo adscribat.

^b Ad filios non solum hereditas carum rerum, quæ aut soli sunt, aut mouentur, peruenit, verum etiam perraro virtutum, sapientie, vitiorum, & cupiditatum. ideo non est mirandum, si ex patre feroci filius pari quoque ferocia nascitur.

^c Diuites prompti artibus egregiis, ac celebres homines nouis principibus plerunque sunt suspecti: nam cùm utraque re plurimum possint, velle etiam, aut audere videntur tentare ea, quæ plus, quam ciuilia supra dixit Tacit.

^d & ^e Tria omnino desiderantur in eo, qui res magnas spectat, & tentat; quorum prime sunt diuitiae, quæ quidem per se haud multum utique possunt, si non ad his alterum quoque accedit, nempe artes egregiae, quæ vna docent opulentum hominem diuitias uti. Atqui horum virumque est tanquam gladius in vagina, si ignoratur is, penes quem sunt: itaque ex his celebritas famae colligi debet, qua multiuidinis fauor haud dubie conciliatur.

^f Plerunque supremi principum sermones memorie mandantur.

^g Scindendum est, tria esse hominum genera eorum, quorum mentio ita fit, ut hominum quibus munia reip. committi debent; quidam enim suffectori, i.e. capaces in administratione reip. versari nolunt. alijs etsi impares, & minores, tamen volunt (quod genus hominum longè lateque patet). Alij etiam reperiuntur, qui iidem & possunt, & cupiunt, & si casus detur, audent. Quod si princeps eos quibus cum res ipsi est, noscet ita, ut quod ad genus redigi unusquisque debeat, sciati, bonis haud dubiè ministeretur, nec in eo deceptum esse postea queri poterit.

^h Tyrannus iis, quos imperio digniores iudicari, quam ipse est, videt, varia crimina struit, eosque tandem circumuenit.

ⁱ Haec Verba etsi ita accipi possunt, ac si dicat; cur non continuo, omissa omni cunctatione, te caput reip. hoc est, imperij Romani principem esse profiteris? tamen Tiberius susciosissimus homo offensus fuit duobus his verbis, caput reip. quippe aliud est, esse caput reip. & aliud esse dominum, & monarcham, nam ubi omnia sunt in potestate unius, ibi remp. nullam esse constat. Siquidem appellatione reip. designatur libertas, ut docent multa loca Taciti. libertate autem nihil neque grauius, neque odiosius dici potest ei, qui remp. opprimit. itaque non mirum est, Tiberium, eo potissimum loco, ac tempore, quo potentiam & principatum suum, consensu Senatus & pop. Romani firmare volebat, vel sola libertatis & veteris reipub. mentione grauiter offendum esse.

patieris